

181. sz. Ajánlás

az ipari katasztrófák megelőzéséről

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája,

Amelyet a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa hívott össze Genfben, és amely 1993. június 2-án nyolcvanadik ülészakára ült össze,

Miután úgy határozott, hogy különböző javaslatokat fogad el az ipari katasztrófák megelőzésére vonatkozóan, mely kérdés az ülészak napirendjének negyedik pontjaként szerepelt, és

Miután úgy döntött, hogy ezeket a javaslatokat az ipari katasztrófák megelőzéséről szóló 1993. évi Egyezményt kiegészítő Ajánlás formájában adja közre;

a mai napon, 1993. június 22-én elfogadja az alábbi Ajánlást, amely „Az ipari katasztrófák megelőzéséről szóló 1993. évi Ajánlás” néven idézhető:

1. A jelen Ajánlás előírásai az ipari katasztrófák megelőzéséről szóló 1993. évi Egyezmény (a továbbiakban „Egyezmény”) előírásaihoz kapcsolódóan alkalmazandók.

2. (1) A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet, más illetékes nemzetközi kormányközi illetve nem kormányzati szervezetekkel együttműködve, gondoskodik az alábbi témákra vonatkozó nemzetközi információcseréről:

- (a) súlyos veszélyt jelentő ipari létesítmények helyes biztonsági gyakorlatáról, beleértve a biztonságkezelést és a folyamatok biztonságát is;
- (b) súlyos balesetek;
- (c) a majdnem bekövetkezett katasztrófák tanulságai;
- (d) a munkavédelmi okokból betiltott technológiák és folyamatok;
- (e) az ipari katasztrófák utóhatásainak kezelését szolgáló orvosi intézkedések és technikák;
- (f) az illetékes hatóságok mechanizmusai és eljárásai az Egyezmény és a jelen Ajánlás végrehajtásának érvényesítésére.

(2) A tagállamok a fenti (1) albekezdésben felsorolt kérdésekről a lehetőséghez mérten tájékoztassák a Nemzetközi Munkaügyi Hivatalt.

3. Az Egyezmény által előírt nemzeti politika és a végrehajtását szolgáló nemzeti törvények és szabályozás vagy egyéb intézkedések kérdésében, ahogyan az helyénvaló, az ILO 1991-ben közzétett, *Az ipari katasztrófák megelőzésével kapcsolatos gyakorlati szabályzata* legyen mérvadó.

4. A tagállamok alakítsanak ki olyan politikákat, amelyek az Egyezmény hatásköréből az Egyezmény 1. cikk 3. bekezdése alapján kivont ágazatok és tevékenységek tekintetében az ipari katasztrófákra vonatkozó kockázatok, veszélyek, valamint azok következményeik kérdéseire irányulnak.

5. A tagállamok, felismerve azt, hogy egy súlyos ipari katasztrófa jelentős következményekkel járhat az emberi élet és a környezet vonatkozásában, támogassák az

olyan rendszerek kialakítását, amelyek egy ilyen esemény után a lehető leggyorsabban kárpótolják a munkavállalókat és megfelelőképpen kezelik a lakosságra és a környezetre gyakorolt hatásokat is.

6. A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa által elfogadott, a Multinacionális vállalatok és szociálpolitika kapcsolatára vonatkozó tripartit Elvi Nyilatkozatnak megfelelően, az egynél több létesítménnyel rendelkező országos vagy multinacionális vállalatok minden létesítményük munkavállalói számára, diszkrimináció nélkül biztosítsák a súlyos balesetek megelőzéséhez szükséges biztonsági intézkedéseket és a súlyos balesetekhez vezető fejlemények ellenőrzését a fogadó helytől vagy országtól függetlenül.